

Trädatanke Fader Tids Död

Månegarm

Havet ger mig dess svalkande tid
en dag av tystnad och vila
skogen ger mig tiden som var
dess uråldriga börda i mångfald av år

Víran korta tidsrymd
en veknad i barkens spricka
videpilen skriker ut sin agg
dagen läggs i skuggor

Genom järneken jag vandrar
sliter mitt skinn itu
mina skrik förvandlar natten
till infernon av tidsvindar

Tid o fader Tid, vi färdas
mot dig i dessa dagar
allt visar du mig
i ett oktarin av död

Tid o fader Tid, din död
skall jag ändlöst hylla
allt förblir orört
natten stannar stilla

Du förpestade tid
som en törn i min fot
Frustande slukar du allt
vi möter dödens dagar
du förpestade tid...